

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 21. november 2014
Enhed: Primær Sundhed
Sagsbeh.: SUMLPE
Sags nr.: 1400770
Dok nr.: 1574430

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 7. november 2014 stillet følgende spørgsmål 18 (L 34) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mai Mercado (KF).

Spørgsmål 18:

"Mener ministeren, at der er risiko for, at misbrugere af hårde stoffer, som ønsker at komme i behandling, kan miste motivationen, hvis det tager for lang tid for myndighederne at tilbyde den hjælp, der er behov for?"

Svar:

Begrebet "hårde stoffer" anvendes ikke i lovgivningen om euforiserende stoffer, men Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse antager, at der med "hårde stoffer" sigtes til heroin og andre opioider, og ministeriet lægger derfor dette til grund for besvarelsen, jf. besvarelsen af spørgsmål 16 (L 34).

Der er næppe nogen tvivl om, at hvis det tager for lang tid at tilbyde behandling for misbrug af heroin og andre opioider, så er der risiko for, at den person, som ønsker at komme i behandling, mister motivationen. Det samme må i øvrigt antages at gælde for behandling af misbrug af andre euforiserende stoffer.

Det er derfor vigtigt at behandlingen iværksættes hurtigst muligt.

I dag gælder der imidlertid ingen ret til at få lægelig stofmisbrugsbehandling efter sundhedsloven iværksat inden for en bestemt frist. Med lovforslaget foreslås indført en ret til at få iværksat behandlingen senest 14 dage efter, at personen har henvendt sig til kommunen. Den foreslåede frist svarer til den frist, der siden 1. januar 2003 har været gældende efter serviceloven. Med den foreslåede frists indførelse vil personer i lægelig stofmisbrugsbehandling efter sundhedsloven altså blive ligestillet med personer i social stofmisbrugsbehandling efter serviceloven.

Det er den enkelte kommunes ansvar at tilrettelægge behandlingsindsatsen, således at kommunens forpligtelser i henhold til lovgivningen opfyldes.

Hvis en person med et akut behov for lægelig stofmisbrugsbehandling efter sundhedsloven henvender sig til en kommune med et ønske om at komme i behandling, og kommunen har tilrettelagt behandlingsindsatsen således, at det ikke er muligt at opfylde det akutte behandlingsbehov, bør kommunen vejlede personen om muligheden for, at andre end kommunalt ansatte læger, f.eks. egen praktiserende læge, kan iværksætte abstinensbehandling, som kan vare

i en kort periode, indtil den egentlige stofmisbrugsbehandling er sat i værk, jf. besvarelsen af spørgsmål 1 (L 34).

Undladelse af at iværksætte lægelig stofmisbrugsbehandling efter sundhedsloven af en person med et akut behandlingsbehov vil i øvrigt kunne være i strid med en læges forpligtelse til under udøvelsen af sin virksomhed at udvise omhu og samvittighedsfuldhed, jf. § 17 i lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed er en læge. Det må bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, jf. besvarelsen af spørgsmål 3 (L 34).

Med venlig hilsen

Nick Hækkerup / Lars Petersen